

Dobrý den, dámy a pánové.

Vítám Vás na tiskové konferenci, kterou jsem si dovolil svolat jako senátor, jako předseda Senátu, jako bývalý člen skautského oddílu a sportovec, příznivec Sokola, protože jsem dospěl k názoru, že k některým věcem, které se dnes v ČR dějí, už nelze mlčet a nelze k tomu (ne)vyjádřit svůj názor.

My všichni dnes žijeme v době, která není jednoduchá, snažíme se ochránit své zdraví, své životy, životy svých blízkých a stojí nás to spoustu energie, sil, úsilí. Zaplatí pánbůh máme velmi robustní zdravotní systém, máme velmi schopné zdravotníky, kteří pracují s nasazením všech svých sil, a já jim za to chci velmi poděkovat. A přesto v tom boji, v tom překonávání pandemie, nepatříme mezi úspěšné. Naopak patříme mezi neúspěšné a právě v kontrastu s tím, co máme všechno k dispozici – fungující integrovaný záchranný systém, vynikající zdravotnictví – vystupuje do popředí to, že ten, kdo to celé řídí a organizuje, to řízení a tu organizaci nezvládá, a dopadá to na nás všechny.

Zároveň díky tomu, jak jsme frustrováni, jak jsme unavení, tak, dle mého názoru, se snížil, zeslábl ten náš práh citlivosti k jiným věcem, které se zároveň s tím bojem proti covidu dějí. Jsme méně citliví ke lžím, jsme méně citliví k neslušnému jednání, k sprostému jednání, k neohospodárnosti některých institucí a podobně. A pod tím heslem „nerušte, my bojujeme s covidem“ se začínají skrývat věci, které nám by neměly být lhostejné.

Zdá se mi, jakoby ti, co jsou odpovědní za fungování tohoto státu, které my jsme si vlastně v demokratických volbách zvolili, čím dál více měli pocit, že nemusí dodržovat žádná pravidla, že si můžou dovolit cokoli a kdykoliv. Zdá se mi, jakoby ti, co nás řídí, co vedou tuto zemi, měli nebo mají pocit, že můžou kdykoli lhát, že můžou být sprostí na lidi kolem sebe, na novináře, na své kolegy, na kohokoli. Zdá se mi, jako by tito lidé měli pocit, že můžou ignorovat základní společenské normy a základní pravidla slušnosti, že můžou ignorovat a podle potřeby ohýbat ústavu a zákony. Že můžou ignorovat nálezy kontrolního nezávislého úřadu a jsou to nálezy, které je usvědčují z neohospodárnosti, ze špatného hospodaření, z pochybného hospodaření. Zdá se mi, jako kdyby měli pocit, že můžou hazardovat s naší bezpečností, s bezpečností této země a upřednostňovat svoje osobní zájmy, své přátele, své pochybné vazby. Zdá se mi, jako by měli pocit, že mohou z lidí, firem, institucí dělat pokusné králíky a měnit své názory a opatření podle toho, jak je to zrovna napadne. Zdá se mi, jakoby měli pocit, že mohou, my všichni můžeme, žít na dluh, na úkor našich dětí, na úkor našich vnoučat. Zdá se mi, jako by měli pocit, že mohou ukázat prstem a svalit vinu na druhé, jak se jim zamane, a že se vlastně staví do role těch, kteří budou o všem rozhodovat a budou rozhodovat o tom, jaký bude váš nebo náš osud, a že nebudou nikoho poslouchat.

A já jsem dneska tady proto, že si myslím, že je to přesně naopak. Že není možné v rámci boje proti covidu páchat jakékoliv škody a stavět se do role zachránců, protože jsme si jisti, že nám to projde. Jsem přesvědčen, že je naopak nutné v této době, více než kdy jindy, dodržovat pravidla, dodržovat zákony a principy a je jedno, zda jsou psané nebo nejsou psané. A to, co chci říci, je, že je důležité, aby tím příkladem, aby tím, kdo dodržuje pravidla psaná i nepsaná nebo kdo dodržuje zákony, kdo se chová slušně, kdo se chová korektně, kdo je solidární, kdo je pokorný, kdo ctí naši bezpečnost, kdo ctí demokratické principy, kdo chrání naši svobodu, aby tím, kdo jde v první řadě a stojí v první linii, byli ústavní činitelé, byli členové vlády, protože jedině tak můžeme pandemií zvládnout.

Proto tady dneska chci jasně říci, že považuji za vrcholně neslušné a v naprostém rozporu s dobrými mravy a pro zemi, pro naši zemi a její občany za demoralizující a ponižující, pokud se premiér, a to i v případě svých nejbližších spolupracovníků, v případě těch, kteří mají největší váhu a povinnost bojovat proti pandemii, chová nevypočitatelně, bezohledně, neslušně, chová se v zásadním rozporu se zásadami slušného chování, v rozporu se zásadami zdvořilosti a základních společenských norem. Takové chování může, možná dokonce musí vést, k postupné destrukci těchto norem ve společnosti a bohužel se může stát i vzorem nebo příkladem pro další, pro ostatní.

Rovněž považuji za neomalené a nepřijatelné, aby vysocí ústavní činitelé, například pan prezident, ukazovali prstem na své oblíbence či neoblíbence. Aby se vysmívali lidem, aby se opovrhlivě vyjadřovali o jejich práci nebo inteligenci. Považuji za projev nejhlubšího úpadku, pokud jsou zástupci například médií nazýváni hyenami a nebo ochránci naší bezpečnosti čučkaři.

Považuji za zásadní ohrožení naší bezpečnosti, pokud v rozporu s informacemi od všech našich bezpečnostních složek, které se starají o naši bezpečnost, navrhuji a realizují někteří členové vlády kroky, jejichž účelem je nalézt možnosti, jak tyto informace o ohrožení naší bezpečnosti ignorovat. Jak, přestože názor bezpečnostních složek je úplně jiný, se snaží například do procesu přípravy tendru na výstavbu jaderného bloku v Dukovanech nadále začlenit země, které jsou jednoznačně bezpečnostním rizikem.

A konečně považuji za zásadní ohrožení naší svobody a demokracie, naší vlastní úspěšné budoucnosti, pokud dochází ze strany nejvyšších představitelů k devastaci dobrých mravů a společenských norem, pokud se obcházení a nedodržování psaných i nepsaných pravidel stává vlastně hlavním nástrojem vládnutí s ambicí jejího postupného prorůstání do celé společnosti.

Víte, já na základě vlastní zkušenosti vím, že vlastně nejtěžším soupeřem v politice a i v životě, pokud se s někým střetnete nebo si s někým vyměňujete názory nebo diskutujete o nějaké věci, je takový člověk nebo ten, kdo nectí a nedodržuje žádná pravidla, a dokonce má v arsenálu těch zbraní nebo těch nástrojů, které proti vám používá, i to, že využívá toho, že vy jste slušný člověk, že vy jste ten, kdo dodržuje pravidla. Debata nebo soutěž s takovými lidmi je velmi obtížná, často to pak vypadá tak, že takový vlastně soupeř se nedá porazit.

A ta moje dnešní prosba, kvůli tomu jsem prosil, abychom dnešní tiskovou konferenci uspořádali, je, že my kvůli tomu pocitu, kvůli lidem, kteří se chovají neslušně, kteří lžou, kteří využijí při diskusi, při sporu s vámi čehokoli, vlastně i vašich dobrých vlastností, tak nesmíme podlehnout tomu, že jsou neporazitelní. My se prostě nesmíme vzdát, protože ten život, když popíráme pravdu, ten život, když žijeme bez morálky a bez dodržování pravidel a když přestaneme dodržovat léty prověřené demokratické principy, tak potom vede jediné k chaosu a úpadku, a to přece nikdo z nás nechce. A tak všechny prosím, máme po Velikonocích, Ježíš Kristus porazil smrt, tak prosím, zkusme my porazit i tu lež, tu nenávisť, nečnost a udělejme to každý sám za sebe a, až to bude možné, i společně.

Děkuju.

